

dog, da det var mig meddelt, ind paa det som Noget, der fulgte af sig selv, at man skulde søge at bringe Søfortarkivet og Sø- og Handelsretten ind i en fælles Bygning, og der blev derfor givet den Arkitekt, der tidligere havde udarbejdet en Plan for en Bygning til Søfortarkivet, det Paalæg at udarbejde en Plan for en fælles Bygning. Denne Plan blev derefter kort før Rigsdagens Sammentræden indleveret i Marineministeriet, men man var ingenlunde tilfreds med den for Søfortarkivets Bedkommende. Man beklagede sig over, at der ikke var taget tilbørligt Hensyn til Søfortarkivets Interesser, medens det overveiende Hensyn var taget til Sø- og Handelsretten, og jeg kan ikke negte, at jeg ved at undersøge Planen kom til den Overbevisning, at Søfortarkivet ved denne Sammenbragning af begge Instituter i een Bygning kom til at lide. Ikke desto mindre forelagde jeg, da der virkelig manglede mig Tid til at gaa dybt ind i denne Sag, ganske aabent for Finantsudvalget begge de Planer, som vare komne tilveie. Jeg sagde: Her foreligger en Plan for en fælles Bygning for Søfortarkivet og Sø- og Handelsretten, hvorefter Udgiften vil beløbe 70,000 Rd., og her foreligger en anden Plan for en Bygning til Søfortarkivet alene, hvorefter Udgiften vil beløbe 45,000 Rd. — saavidt jeg husker, var det Udgiften. Sagen kom ikke til Ende ifjor, som ærede Medlemmer ville erindre. I Finantsudvalget havde man Betænkelse ved at gaa ind paa den. Man fandt, at den Grund, der var stillet til Raadighed for dette eller for disse Instituter, var meget værdifuld, at man mulig kunde finde en anden Grund, som ikke havde den samme Værdi, som i alt Fald vanskeligt kunde realiseres eller finde nogen anden Anvendelse, og derfor foreslog man Sagen udsat. Efter at Rigsdagen var sluttet, blev Sagen igjen optagen i Marineministeriet, og efter indstændige Opfordringer fra Justitsministeren blev den igjen optagen med særligt Hensyn til at kunne bringe disse to Instituter i een og samme Bygning. Naaget jeg havde megen Tvivl om, hvorvidt der paahvilede mig nogensthemst Forpligtelse til at skaffe Sø- og Handelsretten et Lokale i samme Bygning som Søfortarkivet, gik jeg

dog ind paa det, og paa Forslag af mine ærede Kolleger blev der nedsat en Kommission, bestaaende af en Delegeret fra Justitsministeriet, en fra Finantsministeriet og en fra Marineministeriet. Denne Kommission, for hvis Sagkundskab jeg har megen Respekt, afgang — jeg erindrer ikke i dette Dieblit naar, men det er jo ikke saa længe siden — en Betænkning, ledsaget af en Plan til en saadan fælles Bygning. Denne Plan blev gjentagne Gange gjort til Gjenstand for en Undersøgelse i Marineministeriet, og jeg tør sige til Gjenstand for min egen nøieste personlige Undersøgelse. Naar det ærede Medlem for Nalborg Amts 2den Valgkreds muligvis vil mene, at en saadan Undersøgelse fra min Side ikke havde Stort at betyde, naar Planen var godkjendt af Kommissionen og navnlig ogsaa af et saa bygningstyndigt Medlem, som der var i Kommissionen, saa skal jeg gjøre opmærksom paa, at jeg ikke saa ganske lidt i mit Liv har bestræbt mig med Bygningsarbejder og det for egen Regning, hvor man bliver klog af Stude, og hvor jeg tror, man gaar en hel Del nøiere tilværks, end naar det er for Andre, man skal bygge; man er nemlig ligefrem tvungen dertil. Jeg tiltror mig altsaa tilstrækkelig Sagkundskab til at bedømme den Plan, der var forelagt. Planen fandt jeg paa ingen Maade tilfredsstillende for Søfortarkivet. Som Følge af de Fordringer, som Sø- og Handelsretten stillede, maatte der gjøres saadanne Indskrænkninger og en saadan Fordeling af Lokaliteterne i Søfortarkivets Afdeling, at denne ikke kunde være tilfredsstillende; men jeg drev min Loyalitet, om jeg saa maa sige, endnu videre, end jeg hidtil havde gjort, thi jeg rettede desuagtet det Spørgsmaal til Civillisten, om den kunde afgive den fornødne Grund. Det var nemlig en Betingelse for, at denne Bygning kunde opføres, at der blev afgivet en tilstrækkelig Grund af Civillistens Omraade, den saakaldte Bedhave, idet Bygningen ikke kunde finde Plads paa det Stykke Jord, som tilhørte Krigsministeriet. Jeg stillede da Forespørgslen til Civillisten i Overensstemmelse med Kommissionens eget Forslag; jeg spurgte om, hvorvidt Civillisten var i Stand til at afstaa 1,750 Kvadratalen